

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling tirsdag den 7. maj 2019

Aalborg Kammermusikforening afholdt sin 23. generalforsamling på Vejgaard Bibliotek i stegende midsommerhede, selv om det kun var den 15. maj. Det vedtægtsmæssige bestyrelsesvalg faldt således ud, at undertegnede genvalgte som formand for endnu et år. De to bestyrelsesmedlemmer, som var på valg, var Judith Blauw og Bjarne Juel Nielsen, som begge var villige til genvalg, men Judith Blauw havde dog problemer med travlhed, som gjorde, at hun foreslog at første suppleant, Jørn Rosborg, overtog hendes plads i bestyrelsen, og hun til gengæld rykkede ind på hans plads som suppleant. Dette arrangement blev godkendt af generalforsamlingen, og Judith har siden deltaget i bestyrelsens arbejde i den udstrækning, hun har kunnet afse tid til det. Bjarne Juel Nielsen blev genvalgt for en ny 2 års periode. Efterfølgende har bestyrelsen konstitueret sig med Jørn Rosborg som næstformand, Bjarne Juel Nielsen som kasserer og Erik Sandberg som sekretær, mens Vita Andersen redigerer foreningens hjemmeside og varetager andre it-opgaver og pr.-virksomhed.

Den forventede fremgang i medlemstallet udeblev desværre. Der skete et lille fald fra 89 i forrige sæson til 86 i denne. Vore store ambitioner og langt henad vejen vellykkede bestræbelser for at tilbyde musikoplevelser af allerhøjeste kvalitet har åbenbart ikke nogen effekt på medlemstallet. Til gengæld er koncerterne relativt velbesøgte, og der er i hvert fald sket en betragtelig forøgelse af koncertpublikummet siden vi flyttede fra Kunsten til Musikkens Hus. Men mange foretrækker åbenbart at købe billetter i løssalg, selv om de er dobbelt så dyre. Vi har haft mange drøftelser med programchefen i Musikkens Hus, Jeppe Uggerhøj, om hvad man kunne gøre for at øge medlemstallet, som efter både hans og vores mening burde ligge meget højere. Jeg skal komme tilbage til dette emne sidst i min beretning.

Jeg kan så nævne den opmuntrende kendsgerning, at vi i denne sæson har udstedt 25 billetter til studerende, og vi har kunnet konstatere at flere af disse er mødt op til mere end én af koncerterne.

Vi har også i denne sæson holdt seks koncerter, alle i Musikkens Hus. Sæsonen startede på højeste niveau den 25. september med Belcea Strygekvartet, der stillede med et storslået program, der indledtes med en kvartet af selve strygekvartetens opfinder, Joseph Haydn: G dur kvartetten nr. 5 fra opus 33, og fortsatte med den anden af Leos Janaceks 2 strygekvartetter, den med undertitlen "Intime breve". Og efter pausen fik vi en virkelig sværvægter, Beethovens opus 130 i den oprindelige version, som slutter med satsen "Grosse Fuge". Koncerten var den tredje i den serie af internationale strygekvartetter, som vi i fællesskab med Musikkens Hus har præsenteret over to sæsoner. Koncerterne i denne serie har stået som ubestridelige højdepunkter i de to sæsoner, og Belcea kvartetens levende og transparente fremførelse af disse sværvægtede inden for kvartetkunsten var ingen undtagelse.

Den næste koncert, den 30. oktober, var af en ganske anden karakter: et musikalsk portræt af musikkens hovedstad, Wien, med østrigsk kammersanger og borger gennem flere årtier i Wien, den danske baryton, Bo Skovhus som

cicerone. Det er tredje gang, denne populære og super professionelle stjernesanger gæster Aalborg Kammermusikforening, denne gang i selskab med Ensemble Midtvest. Programmet spændte fra operaarier af Mozart og sange af Schubert til operette-Wien med sange og valse af bl.a. Lehar, Kalman, Joseph Lanner og – selvfølgelig Johann Strauss d.y. Bo Skovhus fik virkelig vist spændvidden i sin musikalske fortolkningskunst, der rækker fra den dybe alvor og smerte i Schuberts sidste sange til munterheden og den forførende charme i operetterepertoiret. Ensemble MidtVest fulgte op på bedste vis med instrumentale indslag der bl.a. omfattede elegante transskriptioner af Mozartouverturer og wienervalse.

Den Tredje koncert, den 7. november, var noget af et eksperiment: En trio med en instrumentbesætning, der hidtil ikke er skrevet musik for, nemlig horn, bratsch og basun! Trio Wahnsinn, som de kalder sig, består af den svenske hornist, Erik Sandberg, der er solohornist i Aalborg Symfoniorkester, den rumænske bratschist, Marius Ungureanu, der også har spillet i Aalborg Symfoniorkester, og den britiske basunist Barrie Webb. Vi fik lejlighed til at opleve vidt forskellig nyskreven musik af englænderen Brian Lynne, Rumænerne Serban Marcu og Diana Rotaru, og "vores egen" Erik Sandberg, suppleret med en række elegante arrangementer af musik fra hele musikhistorien fra Monteverdi over Mendelssohn og Brahms til Bartók og Shostakovich. Vi blev ført rundt i hele udtryksregisteret fra det groteske over det muntre til det tragiske, det var afvekslende og i bedste forstand underholdende at opleve de tre musikere med deres mod på og lyst til at lege med de udtryksmuligheder, der ligger i en utraditionel instrumentsammensætning.

Den 26. februar satte vi punktum for vores serie med førende internationale strygekvartetter med en koncert med Artemiskvartetten. Her fik vi kvartetkunst på absolut højeste niveau. Flere af vore medlemmer udtrykte efterfølgende, at det var det bedste, de nogensinde havde hørt. Kvartetten indledte med Samuel Barbers kendte og elskede Adagio, som man oftest hører for strygerorkester, men her var det originalversionen for strygekvartet, vi fik. Herefter Benjamin Britzens 2. strygekvartet, musik fuld af humor og charme, som man hører alt for lidt her i landet. Programmet sluttede med et af strygekvartetlitteraturens virkelige highlights, Schuberts strygekvartet nr. 14 i d mol med den fantastiske variationssats over sangen "Der Tod und das Mädchen". Flottere kunne denne spektakulære serie ikke afsluttes.

Den 20. marts havde vi besøg af et af vore hjemlige periodeensembler, Ensemble Zimmermann med nordjyske Lars Colding Wolf som ensembleleder og cembalist. De medbragte som gæst en af den tidlige musiks virkelige verdensstjerner, den katalanske sopran, Nuria Rial, der med sin smukke, lyse, smidige sopranstemme fortolkede en række italienske arier fra den tidlige barok, en periode hvor komponisterne søgte nye udtryksmuligheder gennem dristige eksperimenter. Nuria Rial bevægede sig med sit imponerende tekniske overskud ubesværet fra de mest halsbrækkende koloraturer, leveret med en udsøgt lethed og ynede, til den mest inderligt lyriske udtryksfuldhed i for eksempel Merulas gribende Canzonetta Spirituale, Marias vuggesang over Jesusbarnet, hvor hun forudser hans kommende lidelse og død. Ensemble Zimmermann akkompagnerede og

leverede instrumentale mellemspill med virtuose blokfløjtekadencer og improvisatoriske cembalo-intermezzi, der var med til at gøre dette til en strålende aften med alt hvad barokvenner kunne ønske sig.

Vi betragter det som en del af vores formål at give unge, lovende musikalske talenter, der efter alt at dømmes står på tærskelen til en international karriere, chancen for at præsentere deres kunnen for vores publikum. I år faldt valget på en duo for violin og klaver, bestående af Violinisten Amalie Elmark og pianisten Elisabeth Holmegaard Nielsen. Den umiddelbare spillet glæde og det drive, der ofte karakteriserer de helt unge talenter, blev også udfoldet i fuldt mål af disse to unge musikere ved deres koncert hos os den 3. april. De to sympatiske unge kvinder i deres farveglade kjoler havde sammensat et lyst og optimistisk program, der indledtes med Beethovens forårssonate, og hvis andre hovedværker var sjældnere hørte violinsonater af Debussy og Ravel. Amalie Elmarks fine, bløde violintone og Elisabeth Nielsens levende og kraftfulde klaverspil ydede værkerne fuld retfærdighed, og efter pausen udfoldede de to musikere sig som solister med hhv. en solosonate for violin af Eugene Ysaÿe og tre Brahms-fantasier for klaver. Et meget positivt møde med to både dygtige og sympatiske unge musikere med potentiale til at blive to af morgendagens kendte solister.

Som tidligere antydte har vi haft en række drøftelser med Jeppe Uggerhøj som repræsentant for Musikkens Hus, om muligheden for gennem et intensiveret samarbejde med Musikkens Hus at øge medlemstallet i vores forening. Det har resulteret i en ny samarbejdsstruktur, som bliver implementeret fra og med den kommende sæson. Musikkens Hus aktiverer simpelthen hele deres PR-maskineri, men det forudsætter, at vi indgår i Musikkens Hus' organisation under betegnelsen "Musikkens Kammerklub", som bliver betegnelsen for kammermusikaktiviteterne i Musikkens Hus, som vi jo indtil videre har stået for, men også i fremtiden vil stå for. Men der er mulighed for på lidt længere sigt, at andre kammermusikaktører som f.eks. Pro Musica kan indgå helt eller delvis i Kammerklubben. Vi kommer altså til at figurere som en organisatorisk parallel til "Musikkens Jazzklub" og "Musikkens Børneklub".

Rent praktisk betyder det, at man indmelder sig i Kammerklubben/Kammermusikforeningen gennem Musikkens Hus' billetsalg og får et medlemskort i form af et plastikkort med en strejkode. Musikkens Hus vil dermed have direkte adgang til medlemmerne, hvilket forudsætter en ændring i vore vedtægter som vi skal drøfte om lidt. Vi bevarer vores fulde selvstændighed som forening, samtidig med at vi indgår i Musikkens Hus' organisation og på den måde får del i Husets professionelle markedsføringsaktiviteter. Vi kan til enhver tid komme ud af arrangementet, hvis tingene skulle udvikle sig på en måde som kunne gøre det ønskeligt, og der sker ingen ændringer i vores foreningsstruktur. Jeppe har udtrykkeligt lagt vægt på, at vi som en selvorganiseret forening har nogle værdifulde kvaliteter i form af f.eks. medlemskontakt, som Musikkens Hus som den gennemprofessionelle organisation det er, ikke kan opnå, og som derfor ikke må gå tabt, men snarere skal styrkes. Og der ud over er han glad for det samarbejde han har med os om programlægning, og som han gerne vil være fri for at stå alene med. Jeg tror, begge parter kan få glæde af det intensiverede samarbejde. Det bliver spændende at se, om det vil lykkes på den måde at bryde

dødvandet i vores medlemstilgang. Vi synes i bestyrelsen, at det er et forsøg værd.

Og så har jeg til slut den tilbagevendende glæde at sige tak til de mange gavmilde sponsorer, som så generøst har støttet vore aktiviteter også i den forgangne sæson. Det gælder Aalborg Kommune, som stadig er vores hovedsponsor, og det gælder Det Obelske Familiefond, som aldrig har svigtet os, Statens Kunstråd, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, som har fornyet deres treårige bevilling, som ellers udløb i fjor og Augustinus Fonden. Kammermusik bliver aldrig en overskudsforretning, så uden denne eksterne hjælp ville vi ingen vegne komme. Tak også til mine kolleger i bestyrelsen for godt arbejde og værdifuld gensidig sparring og for hyggelige møder, og tak ikke mindst til vore trofaste medlemmer, der holder ved og møder op og således er meningen med det hele.